

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu
Trg dr. Franje Tuđmana 2
31400 Đakovo

Poslovni broj: Pn-13/2025-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, po sutkinji toga suda Ivanki Banović, u pravnoj stvari tužiteljice Anite Anđelić, OIB: 58027732999, iz Našica, Đure Đakovića 54, zastupane po punomoćniku Milenku Vuliću, odvjetniku u Našicama, protiv tuženika GENERALI OSIGURANJE d.d., OIB: 10840749604, Zagreb, Slavonska avenija 1b, zastupanog po punomoćniku Zlatku Zvonareviću, odvjetniku u Osijeku, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 27. kolovoza 2026. godine u prisutnosti punomoćnika stranaka, dana 31. kolovoza 2026. godine objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se, kao neosnovan, tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku GENERALI osiguranje d.d. (oib: 10840749604), Zagreb, Slavonska avenija 1 B da tužiteljici ANĐELIĆ ANITA (oib: 58027732999), Našice, Ul.Đure Đakovića 54, plati iznos od 5.308,91 € sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 15.06.2024.g., pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1.srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude, pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 postotna poena koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1.srpnja te godine, sve u roku 15 dana."

II. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 500,00 eura, u roku od 15 dana.

III. U preostalom dijelu se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je dana 26. veljače 2025. podnijela ovome sudu tužbu protiv tuženika, radi isplate osigurnine. U tužbi je navela da je kao vozač osobnog automobila Fiat Dobilo, reg. oznake NA-330-DS, stradala u prometnoj nesreći koju je dana 24. travnja 2023. u Našicama skrivio drugi vozač, te zadobila višestruke tjelesne ozljede opasne po život. Vozač i putnik vozila kojim je upravljala tužiteljica bilo je osigurano kod tuženika policom od osiguranja od automobilske odgovornosti broj 321024656316 s dopunskim osiguranjem od posljedice nesretnog slučaja i osiguranu svotu za slučaj trajnog invaliditeta po osobi u iznosu od 10.617,82 eura. Tužiteljica je pobrojala sve zadobivene teške tjelesne ozljede i njihove medicinske dijagnoze, te navela kako njezin invaliditet po ugovorenoj Tablici invaliditeta iznosi oko 50%. Dana 15. lipnja 2024. uputila je tuženiku zahtjev za isplatu osigurnine, no tuženik je najprije tražio dopunsku medicinsku dokumentaciju, a zatim dopisom od 23. prosinca 2024. temeljem odredbe članka 60. st. 3. Općih uvjeta za osiguranje osoba od nesretnog slučaja, odbio odštetni zahtjev kao neosnovan. Tužiteljica smatra da tuženik pogrešno tumači vlastite Opće uvjete, pa kako je njezin invaliditet oko 50%, a osigurana svota 10.617,82 eura, smatra da joj pripada pravo na osigurninu u iznosu od 5.308,91 eura, slijedom čega postavlja tužbeni zahtjev kao u izreci ove presude pod točkom I.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu u cijelosti protivio tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanim te je predložio da sud tužbeni zahtjev odbije u cijelosti. Tuženik je obrazlagao da je odštetni zahtjev prijavljen temeljem police ugovaratelja osiguranja Auto centar Duo d.o.o., a sastavni dio police su Opći uvjeti za osiguranje osoba od posljedica nesretnog slučaja (nezgode) te Tablice za određivanje postotka trajnog invaliditeta kao posljedice nesretnog slučaja. Dalje, u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva tužiteljice, a na temelju tada dostavljene dokumentacije, tuženik je utvrdio da je vozilo koje je osigurano po predmetnoj polici prodano dana 7. prosinca 2022. godine, a prometna nezgoda se dogodila dana 24. travnja 2023. godine. Temeljem članka 60. st. 3. Uvjeta, propisano je da u slučaju prodaje vozila, osiguranje prestaje istekom 24 sata onoga dana kad je novi vlasnik stupio u posjed kupljenog vozila. Obzirom na navedeno i činjenicu da je vozilo osigurano predmetnom policom prodano prije štetnog događaja, to tuženik tvrdi kako je predmetna polica prestala važiti 24 sata nakon što je novi vlasnik stekao vlasništvo nad tim vozilom pa je jasno da u trenutku štetnog događaja predmeta police osiguranja nije bila važeća i da tužiteljica nema pravo na isplatu osigurnine po toj polici za slučaj invaliditeta. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva te da se tužiteljicu obveže na naknadu parničnog troška.

3. Pripremnim podneskom od 22. srpnja 2026. godine, tužiteljica je isticala kako je vozilo kojim je u trenutku prometne nesreće upravljala, bilo osigurano policom od osiguranja od automobilske odgovornosti i osiguranjem vozača i jednog putnika od posljedica nesretnog slučaja. Dalje, pozivala se na odredbu članka 28. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, koja određuje da ako se za vrijeme trajanja

osiguranja promijeni vlasnik vozila, prava i obveze iz ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti prenose se na novog vlasnika, i traju do isteka osiguranja. Ukazala je i na odredbe članka 12. tuženikovih Uvjeta za obvezno osiguranje, kojima je istovjetno propisano kao što to određuje navedena odredba članka 28. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, a propisano je još i kako je stari vlasnik dužan uručiti novom vlasniku policu osiguranja od automobilske odgovornosti. Tužiteljica navodi da je u predmetnoj polici ugovaratelj osiguranja i prije i poslije prodaje vozila "Auto centar Duo d.o.o.", kao i što je za cijelo vrijeme trajanja osiguranja osiguranik vozač i jedan putnik, pa je tužiteljica ili bilo koji vozač, uvijek osiguranik, neovisno o tome tko je vlasnik vozila jer ugovorena polica osiguranja slijedi vozilo (predmet osiguranja), a ne osobu (ugovaratelja osiguranja). Također, navodi da je člankom 55. Općih uvjeta propisano da se osobe koje su osigurane policom za osiguranje vozača i putnika za vrijeme upravljanja i vožnje motornim vozilom, uključuju u potpunu obveze osiguratelja bez obzira na zdravstveno stanje, opću i radnu sposobnost itd., te smatra da se tuženik u odgovoru na tužbu neosnovano poziva na članak 60. st. 3. Općih uvjeta, jer predmetno vozilo ima dva sjedišta (jedno za vozača i jedno za putnika), pa su, dakle, osigurane osobe na tim sjedištima, te se prilikom zaključenja ugovora o osiguranju primjenjuje odredba članka 61. Općih uvjeta, kojim nije propisan prestanak ugovora o osiguranju zbog promjene vlasništva vozila. Isto tako, navodi kako se u dnu ugovorene police navode Uvjeti tuženika kao sastavni dijelovi ugovora i da je ugovaratelj osiguranja potpisom potvrdio primitak navedenih uvjeta, no kod promjene vlasništva vozila, ugovaratelj osiguranja je dužan predati policu osiguranja, ali ne i Uvjete po kojima je osiguranje zaključeno. Tužiteljica navodi kako je ugovaratelj Auto centar Duo d.o.o. dana 13. rujna 2022. godine za osiguranje vozača i putnika platio premiju za godinu dana, a vozilo je prodao 7. prosinca 2022. godine, 10 mjeseci prije isteka osiguranja, a tuženik tvrdi da prodajom vozila prestaje osiguranje, ali nigdje u uvjetima nije propisano da je dužan i vratiti premiju osiguranja za neiskorišten period osiguranja. Tužiteljica smatra da je ugovor o osiguranju po svojoj prirodi adhezijski ili ugovor po pristupu jer osiguratelj unaprijed pripremi i ponudi uvjete osiguranja koje ugovaratelj može ili ne mora prihvatiti, te se poziva na odredbu članka 320. st. 1. ZOO-a o tumačenju nejasne odredbe u korist druge strane te odredbu članka 54. Zakona o zaštiti potrošača, kojom se propisuje da se dvojbene ili nerazumljive odredbe tumače u smislu koji je povoljniji za potrošača. Tužiteljica drži da je nejasna definicija osiguranika iz članka 1. st. 4. Općih uvjeta jer status osiguranika (vozača ili putnika) ne ovisi o osobi koja je vlasnik vozila i koja je ugovaratelj osiguranja, već o bilo kojoj osobi koja se u tom vozilu nalazi kao vozač ili putnik. Drži nejasnim u čemu se sastoji razlika u uvjetima kad vozilo ima sjedalo za vozača i jednog putnika i kad se u polici navodi osiguranje vozača i jednog putnika koji sjede na tim sjedalima (članak 60. i 61. Općih uvjeta) te drži da ugovaratelj osiguranja nije ugovorio osiguranje samo "za sebe", već za bilo koju osobu koja upravlja ili se kao putnik nalazi u njegovu vozilu, odnosno sjedi na sjedalima vozača ili putnika. Ističe kako novi vlasnik kupnjom vozila "kupuje" i policu kojom je prethodni vlasnik osigurao vozilo, a poznato mu je samo ono što piše na polici, ali ne i ono što je navedeno u Uvjetima. Zbog zakonske odredbe da ugovorena polica slijedi vozilo do isteka osiguranja, tužiteljica drži da je tuženik kao osiguratelj, osiguranje od nesretnog slučaja trebao ugovoriti posebnom policom ili kao dodatak polici osiguranja od automobilske odgovornosti, ili na policu staviti klauzulu da promjenom vlasništva vozila prestaje važiti ugovoreno osiguranje od posljedice nesretnog slučaja, a ne to učiniti uvjetima. Smatra nelogičnim zaključak tuženika koji proizlazi iz odgovora na tužbu da bi tužiteljica istom ugovorenom policom, za koju je u cijelosti plaćena premija osiguranja, bila osigurana da je vozilom upravljala dok je

vlasnik bio AC Duo d.o.o., ali ne i kad je vlasnik obrt Paradise, a ako ne postoje razlozi za isključenje iz osiguranja po članku 10. Općih uvjeta, svaka osoba koja je vozač ili putnik u tom vozilu je osiguranik po članku 1. st. 4. Općih uvjeta. Konačno, tužiteljica je navela kako je odredba članka 60. st. 3. Općih uvjeta tuženika nepoštena u smislu odredbi članka 49. i 50. st. 1. t. 3., 4., 6. i 7. Zakona o zaštiti potrošača te ništetna u smislu odredbe članka 55. istog Zakona i članka 322. i 324. Zakona o obveznim odnosima.

4. U dokaznom postupku, sud je pročitao priloženu materijalnu dokumentaciju u spisu i to potvrdu PP Našice od 6. lipnja 2023. o prometnoj nezgodi (str. 5 do 7 spisa), medicinsku dokumentaciju tužiteljice (str. 8 do 51 spisa), zahtjev za isplatu osigurnine od 15. lipnja 2024. (str. 52 spisa), policu obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti broj 321024656316 (str. 53 spisa), dopise u svezi međusobne korespondencije stranaka prije pokretanja parnice (str. 54 do 59 spisa), Tablice za određivanje postotka trajnog invaliditeta kao posljedice nesretnog slučaja (nezgode) broj 101-1204 (str. 67 do 72 spisa), račune (str. 74 i 75 spisa) i Opće uvjete za dragovoljno osiguranje osoba od posljedica nesretnog slučaja (nezgode) broj 101-0308 (str. 76 do 87 spisa). Druge dokaze, a to je provođenje medicinskog vještačenja radi utvrđenja postotka invaliditeta tužiteljice prema Tablicama invaliditeta tuženika, sud nije provodio, jer obzirom na do tada utvrđeno činjenično stanje, isto je ocijenjeno nepotrebno za donošenje pravilne i zakonite odluke.

5. Sud je priloženu materijalnu dokumentaciju u spisu ocijenio kao vjerodostojnu, a vjerodostojnost iste nisu ni dovodile u pitanje stranke.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatu osigurnine u iznosu od 5.308,91 eura zbog trajnog 50% invaliditeta kao posljedice nesretnog slučaja (nezgode) temeljem dobrovoljnog ugovornog osiguranja po polici osiguranja vozača i 1 putnika od posljedica nesretnog slučaja, koje je ugovoreno zajedno s obveznim osiguranjem od automobilske odgovornosti u polici broj 321024656316, a koju policu je izdao tuženik.

8. Između stranaka nije sporno da je predmetna polica o osiguranju zaključena između tuženika kao osiguratelja i Auto centar Duo d.o.o. kao ugovaratelja osiguranja i osiguranika, za vozilo Fiat Doblo reg. oznake OS-359-NC, za vrijeme trajanja osiguranja od 13. rujna 2022. do 13. rujna 2023., da je temeljem ove police ugovoreno i osiguranje vozača i jednog putnika od posljedica nesretnog slučaja uz osiguranu svotu po osobi u iznosu od 10.617,82 eura za slučaj trajnog invaliditeta, da se prometna nezgoda u kojoj je kao vozač navedenog vozila bila tužiteljica, u kojem trenutku je vozilo imalo registarsku oznaku broj NA-330-DS i bilo u vlasništvu Paradise obrta, vlasnika Nenada Cvjetovića, odnosno da je vozilo prije prometne nezgode bilo prodano novom vlasniku.

9. Sporno je, međutim, jesu li u konkretnom slučaju, a nakon što se dakle promijenio vlasnik vozila, ostvarene pretpostavke za obvezivanje tuženika kao osiguratelja, za isplatu tužiteljici osigurnine po predmetnoj polici o osiguranju, s obzirom na odredbe tuženikovih Općih uvjeta za dragovoljno osiguranje osoba od

posljedica nesretnog slučaja (nezgode) broj 101-0308 (dalje u tekstu: Opći uvjeti), a koji su prema polici o osiguranju, sastavni dio ugovora o osiguranju.

10. Prema odredbi članka 60. st. 3. Općih uvjeta, kod prodaje vozila osiguranje vozača i putnika prestaje istekom 24 sata onoga dana kad je novi vlasnik stupio u posjed kupljenog vozila.

11. Prema odredbi članka 921. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine” broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23., dalje ZOO), ugovorom o osiguranju osiguratelj se obvezuje ugovaratelju osiguranja isplatiti osiguraniku ili korisniku osiguranja osigurninu ako nastane osigurani slučaj, a ugovaratelj se osiguranja obvezuje osiguratelju platiti premiju osiguranja.

12. Prema odredbi članka 925. st. 1. ZOO-a, ugovor o osiguranju je sklopljen kad je ponuda o osiguranju prihvaćena, a prema stavku 2. istog članka, o sklopljenom ugovoru o osiguranju, osiguratelj je obvezan bez odgađanja ugovaratelju osiguranja predati uredno sastavljenu i potpisanu policu osiguranja ili neku drugu ispravu o osiguranju. Sukladno članku 926. st. 3. ZOO-a, osiguratelj je dužan upozoriti ugovaratelja osiguranja da su opći i/ili posebni uvjeti osiguranja sastavni dio ugovora i predati mu njihov tekst, ako ti uvjeti nisu već otisnuti na polici.

13. U ovom slučaju, utvrđeno je kako se radi o dobrovoljnom (dragovoljnom) ugovornom osiguranju koje je ugovoreno zajedno sa obveznim osiguranjem od automobilske odgovornosti, a sastavni dio ugovora o osiguranju su, kako to proizlazi iz samog teksta predmetne police osiguranja (str. 53 spisa), između ostalog, Uvjeti za obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti (110-0110), Opći uvjeti za osiguranje osoba od posljedica nesretnog slučaja (nezgode, 101-0308), Tablica za određivanje postotka trajnog invaliditeta kao posljedice nesretnog slučaja (nezgode, 101-1204) i dr.

14. Stranke su ovlaštene urediti svoj ugovorni odnos na način koji odgovara njihovoj slobodnoj volji i načelu slobode uređivanja obveznih odnosa (članak 2. ZOO-a), a u konkretnom slučaju, proizlazi da je ugovaratelj osiguranja Auto centar Duo d.o.o. - prvotni vlasnik vozila, svojevolumno pristao na uvjete tuženika, pa tako i na odredbu članka 60. st. 3. Općih uvjeta, kojom je propisano da kod prodaje vozila, istekom 24 sata onoga dana kad je novi vlasnik stupio u posjed kupljenog vozila, osiguranje prestaje i to osiguranje vozača i putnika jer je to odredba koja se propisuje pod naslovom "Osiguranje vozača i putnika za vrijeme upravljanja i vožnje motornim i drugim vozilima" (str. 84 i 85 spisa). Ovom odredbom, međutim, nije prestalo važenje obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, jer se isto sukladno odredbi članka 28. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, prenosi na novog vlasnika i traje do isteka osiguranja, a predmetno vozilo je u trenutku prometne nezgode u kojoj je stradala tužiteljica, imalo važeće obvezno osiguranje po ranije sklopljenoj polici s tuženikom, kako je to i navedeno u Potvrdi PP o prometnoj nesreći (str. 5 spisa).

15. U konkretnom slučaju, na uvjete tuženika je pristao ugovaratelj osiguranja i to dakle prvotni vlasnik vozila, a novi vlasnik vozila je neugovaranjem nove police osiguranja, već prihvaćanjem vrijedećeg osiguranja po već sklopljenoj polici ranijeg vlasnika, prihvatio i sve ugovorene uvjete, pa tako i predmetnu odredbu članka 60. st. 3. Općih uvjeta, a to je li prethodni vlasnik i ugovaratelj osiguranja propustio predati

kupcu, odnosno novom vlasniku sve Opće uvjete koji čine sastavni dio ugovora o osiguranju, ne može odgovarati i štetne posljedice snositi ovdje tuženik.

16. Također, kako je vozilo prodano prije nastupa osiguranog slučaja, a prema prihvaćenim odredbama sklopljenog ugovora o osiguranju, prodajom vozila prestaje ugovoreno dobrovoljno osiguranje vozača i putnika, sud zaključuje da je stoga prodajom vozila prestala obveza tuženika da snosi rizik nastupa osiguranog slučaja - invaliditeta vozača (i 1 putnika) vezanog uz to vozilo. Slijedom navedenog, nisu ispunjene pretpostavke za nastanak obveze tuženika na isplatu osigurnine tužiteljici, pa je tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

17. Također, sud je razmotrio i prigovore tužiteljice, ali ocijenio kako sporna odredba Općih uvjeta nije ništetna, jer kao prvo, nije nepoštena, niti dvojbeni, nejasna ili nerazumljiva. Stoga se njezina primjena ne može otkloniti u smislu odredbe članka 296. st. 1. ZOO-a. I okolnost da se o spornoj odredbi nije posebno pregovaralo, da je ista sastavni dio tipskog ugovora kojeg je unaprijed sastavio osiguratelj, sama po sebi ne utječe na njenu valjanost, pod uvjetom da je ista jasna i razumljiva, a što je u konkretnom slučaju ispunjeno. U predmetnom slučaju je pogotovo pogrešno pozivanje tužiteljice na odredbe Zakona o zaštiti potrošača iz razloga jer ovdje nije riječ o potrošačkom ugovoru. Naime, predmetni ugovor o osiguranju su sklopile dvije pravne osobe, a vozilo je od pravne osobe, pak, kupio obrtnik koji je bio vlasnik vozila u trenutku nesreće.

18. Slijedom navedenog, kako je sud utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan u svojoj osnovi, to nije bilo razloga provoditi predloženi dokaz medicinskog vještačenja na okolnost utvrđivanja postotka invaliditeta tužiteljice prema Tablicama invaliditeta tuženika, a prema kojem postotku bi se ocjenjivala visina tužbenog zahtjeva.

19. Kako je tužiteljica u cijelosti izgubila parnicu, sukladno članku 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23., dalje ZPP), dužna je tuženiku naknaditi parnični trošak. Tuženik je zatražio naknadu troška u ukupnom iznosu od 625,00 eura, a njegov zahtjev je djelomično osnovan. Naime, sud je tuženiku priznao trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura sukladno Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine” broj 138/2023., dalje Tarifa) i trošak zastupanja na ročištu sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 200,00 eura, što sve uvećano za 25% PDV-a, iznosi ukupno 500,00 eura, dok nije priznat zahtijevani putni trošak u iznosu od 125,00 eura jer tuženik isti prije svega nije specificirao, ali svakako nema pravo na ovaj trošak, jer je sud stava da se ne radi o nužno potrebnom trošku sukladno odredbi čl. 155. st. 1. ZPP-a, obzirom da u sjedištu ovoga suda djeluje više odvjetnika koji su mogli zastupati tuženika. Naime, ovdje se ističe kako sud ne želi utjecati na pravo stranke na izbor punomoćnika, ali taj izbor mora ići na njen trošak, a ne na trošak protivne strane. Dakle, neovisno što Tarifa propisuje pravo punomoćnika odvjetnika na naknadu takvih troškova (Tbr. 44. do 46. OT-a), stav je ovog suda da se ti troškovi ne naknađuju od suprotne strane u sporu, već je te troškove svog punomoćnika dužna snositi sama stranka koja ga je angažirala. Ovo i iz razloga jer se ne radi ni o uvjetima iz članka 11. Zakona o sudovima („Narodne novine” broj 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18., 126/19., 130/20., 21/22., 60/22., 16/23., 155/23., 36/24. i 136/25.), odnosno delegiranom spisu.

20. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Đakovu 31. kolovoza 2026.

Sutkinja
Ivanka Banović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088c-51259**

Kontrolni broj: **02279-64a4e-13d45**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.